

Fredag 9 november

Replik!

– Vem är det som klampar på min bro, är det en kulturknutte, ryter Thomas Schlyter ilsket!

– Vet ni inte att byggnadsnämnden redan för tio år sedan gav order om att utreda, och att utredningen fortgår och då får väl världen snällt hålla andan.

– På mitt initiativ ska byggnadsnämnden förresten ta upp diskussionen igen. Snart!

– Förresten är det en komplicerad fråga, där man bara inte kan placera en skulptur hur som helst, som kulturknuttarna vill. Själv tycker jag att Takashi Narahas skulptur ska placeras där.

– Framför allt ingen gammal tegelhög!

Själv tycker jag att det inte skall vara vare sig byggnadsnämnden, fastighetsnämnden eller gatu- och trafiknämnden som skall besluta om konsten i vår stadsmiljö!

Robert Berg

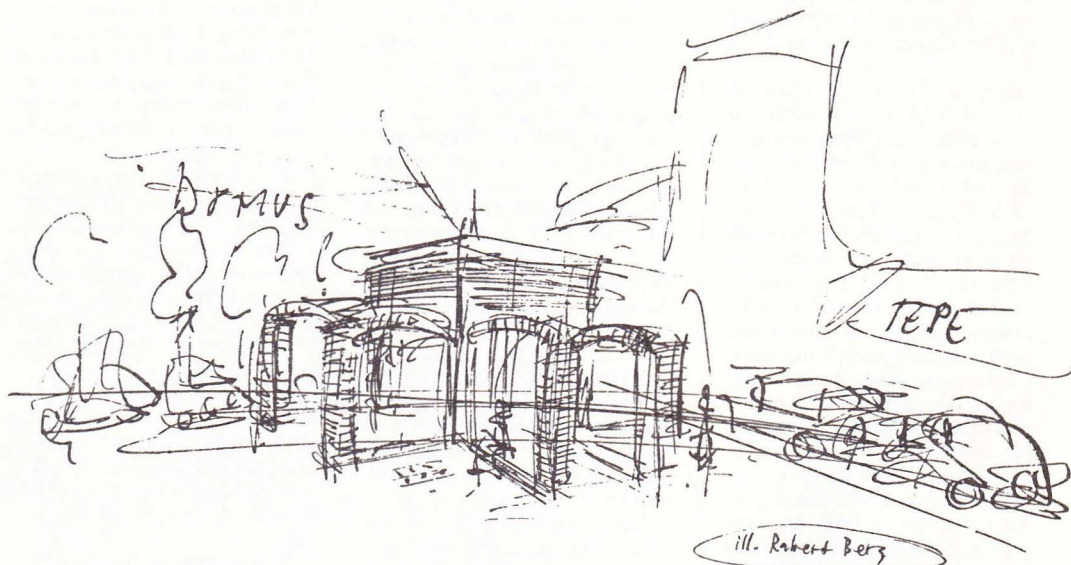
Sten eller bröd?

Vi har läst att Lunds kommun genom sin kulturstödskommitté inköpt en stensulptur av den kände japanske konstnären Takashi Naraha för 300 000 kronor.

Man bli lite besviken på hur kommunen använder våra skattepengar. Å ena sidan har man råd att göra detta inköp, å andra sidan finnes det ej pengar till att höja sjukpensionärens hyresbidrag under 1990 för att kompensera årets hyreshöjningar. Vi själva fick en höjning på 411 kronor i månaden från den 1 februari 1990. Då vi vände oss till kommunen svarades det att vi fått vad vi kunde räkna med.

Frågan är om det är riktigt att använda skattemedel till en död stensulptur i stället för att ge oss en dräglig existens.

Två sjukpensionärer

Fult på Mårtenstorget, fint på Bantorget!

Till skillnad från Mårtenstorget, där jag inte gillar att Kirkeby's tegelmurar skulle uppföras, ser Bantorget ut att kunna bli mycket fint med en av Takashi Narahas stensulpturer. Det är verkligen väl att kulturstödskommittén kom loss och satsade de erforderliga pengarna!

Själv är jag glad för att det blev just den höga genombrutna pelaren, och nu hoppas jag att den

placeras precis där den stod under utställningen. Den placeringen är nämligen genial – man ser den inte förrän man kommer ut ur Lilla Fiskaregatan, om hörnet. Där är den också väl förankrad i torget, en bit från bilgatorna, och vill man njuta länge kan man sitta på Salladsstugans servering och göra det.

Thomas Schlyter

Apropå Takashi

Borde inte Lund, innan man köper Takashi Narahas skulptur, höra efter i Japan om den till äventyrs inte är en efterbildning av en gammal japansk mästares verk, frågar Oscar Reutersvärd oroligt i onsdagens tidning.

Javisst, sånt måste klaras ut. Reutersvärd är väl insatt i problematiken. Hur många beskyllningar har han inte fått möta om att hans omöjliga figurer egentligen var uppfunna av Escher, gamle konservator Centervall eller tidningen Mad.

Namnånger

I DN pågår en intressant debatt om Sverige och det kalla kriget, mera specifikt det rent militära bistånd som vi enligt avtal gav USA och Nato.

Den amerikanske forskaren Cole hävar t ex att Östen Undén spelade en mycket aktiv roll bakom detta.

Sverker Åström bestrider detta bestämt, men av det hittills sagda tycker jag att Cole verkar trovärdig.

Det är klart att skp-vpk-v alltid har ifrågasatt den svenska neutralitetspolitikens brister och slagsidor. Ändå blir jag förvånad och upprörd över de aktuella avslöjandena, ungefär som DN:s ledarsida har blivit.

Nu hör det till saken att jag själv är ledamot av kommunens

snart avsonnade namnberedning. Där förespråkade jag, och var med att besluta om, att en gata på Väster uppkallades efter just Östen Undén. Man behöver givetvis inte vara något dygdemönster för att bli namngivare i Lund – vi har ju ett helt bostadsområde uppkallat efter Djingis Khan – men inte hade jag lanserat eller stött Undéns namn om jag hade vetat vad som nu miss-tänks.

I Östeuropa faller just nu namn på gator och städer på löpande band. Kanske borde vi dra lärdom av detta och hålla oss till trygga förleder. Som tättingar och trädgårdsväxter.

Gunnar Sandin

Zenit

är ute med ett nytt nummer, som oftast med ett antal intressanta lundaskribenter. I första hand vill vi peka på Björn Fryklund & Tomas Petersons uppföljning av Sjöborapporten. Man tycks mena att en högerpopulism av sjöbotyp har goda förutsättningar i hela Skåne utom i det "kosmopolitiska" Lund. Och slutsatsen: "Solidaritets och humanitet gentemot flyktingar kräver nu mera reflektion och mindre av proklamation."

Svante Lundberg sammanfattar sin avhandling om latinamerikanska flyktingar och tidvise lundabon Alhadi Khalaf ser på Iraks invasion av Kuwait "från andra sidan", dvs ur ett progressivt arabiskt perspektiv, och konstaterar att "vad som än händer blir Mellanöstern aldrig densamma igen".

Inför kårvalet

Vi står inför ännu ett kårval. Dessa politiska högtidsstunder i studentlivet väcker allt mindre intresse, på gott och ont. Lyckas man uppnå dryga tjugo procent i valdeltagande i år så får det väl ses som en framgång. Att KHF väljer att inte ställa upp har nog mindre betydelse i sammanhanget.

Det finns sedan länge etablerade former för kårverksamheten som avskräcker studenterna i allmänhet från aktivt deltagande. Det ska erkännas att kulturradikalerne verkligen arbetat för öppnare verksamhetsformer och ett mera aktivt och studenttillvänt AF. Men det finns mycket kvar att göra. Det finns för mycket som liknar ett slags riksdagens politiska manglande i miniatyr. En person som besöker ett möte med studenternas valda representanter, känner sig förflyttad till en mycket märklig värld. Ingen bör förväns över att majoriteten av studenterna känner djup misstro inför studentpolitiken. Det doftar för mycket av uppfostringsanstalt för kårriårssugna unga politiker. Missionen har alltså mer med formerna än innehållet att göra.

Ett tidens tecken är för övrigt att de studentfackliga frågorna får allt större tyngd. Det blir allt svårare att gå till val på allmänpolitiska frågor. Ideologibetonade frågor står inte heller högt i kurs. Kårsoossarna är ett typexempel. De har aldrig riktigt lyckats hävda sig i studentvalet. Däremot har de genom skickligt trixande lyckats skaffa sig ett inflytande som inte alls motsvarar röstetalen. De valde att stå utanför samarbetet med kulturradikalerne efter förra valet. Därför är de säkert desto mer makt-hungliga denna gång.

KHF:s val att inte ställa upp är inte särskilt förvånande. I samarbetet med det stora och kompetenta kulturradikala partiet har KHF förblivit helt oförmärkt. Det är inte heller någon större hemlighet att KHF är svårt inbördes splittrat. Många av de KHF-aktivister i Lund som också varit engagerade på förbunds nivå känner sig säkert slitna.

Men det är kanske inte så många som faller tårar över att den kommunistiska studentpolitiken går i graven i Lund. Det finns däremot desto större anledning att även fortsättningsvis stödja vänsterkrafterna på studentkåren i arbetet för bättre studiesociala villkor, en förbättrad utbildningsbevakning och en öppnare och aktivare kår. Valet mellan fifflande frisare och rabiata moderater å ena sidan och okonventionella och kreativa kulturar på andra sidan

Åström och resorna

Genom Anders Sandströms reportage i Lundaliv nr 2 om Lars Åströms tjänsteresor har vi fått något så ovanligt som en debatt mellan olika tidningar i en lundapolitisk fråga. Stig Larsén på Sydsvenskan har nämligen kommenterat att det är nyttigt för politiker att resa och lära, och att Åströms resor inte är något att bråka om.

Statkontoret har ryckt ut korrigerat Lundaliv på några punkter. Delkontot för resor är visserligen kraftigt överskridet men totalt sett håller, enligt budgetprognosen, förvaltningens siffror något snårigt. Åströms vidlyftiga delegationsrätt (att ensam besluta om sina resor) är ett arv från den borgerliga majoritetens tid, och han har uppfyllt regeln att "normalt" informera det övriga presidiet, säger viceordföranden Lars-Arne Norborg (v). Däremot menar Norborg att man bör resa med viss måtta – och det lär uppfyllas, det tycks bli ett mycket reducerat resande inom nämden nästa år. En del av resorna är inte primärt till för att studera förhållandena på en konkret ort utan för att bevista en konferens.

Åke Lindblad lär för sin del vilja återta sina hårda ord i Lundaliv om bristande laglighet efter att ha hört med kommunförbundets jurister, och Larry Andow sägs ångra att han som vanligt var snabb med att formulera sej ("Herre Jesus! Det här är ju

alldeles åt helvete!"). Lars Åström överväger att stämna Lundaliv för förtal – vilket enligt vår övertygelse skulle vara oklokt. Förtälet skulle tydligen vara det citerade, anonyma påståendet (från en källa inom gatuförvaltningen): "Lars Åström har satt resandet i system som ett sätt att tjäna pengar på traktamenten." Det är förvaltningen och inte Åström själv som atesterar räkningarna och det finns ingen anledning att misstänka något fusk. Men det finns många som vet att man kan tjäna en bra slant på helt reguljära traktamenten om man inte lever extravagant på sina tjänsteresor.

Lars Åström har varit en hackkyckling för vissa VB-skrubben. Trafikpolitiken har setts som central för både Lunds och den nya majoritetens framtid, och det har funnits stor anledning att ifrågasätta hans förmåga att bära huvudansvaret för en radikal omläggning.

Det är det politiska resultatet som bestämmer slutdommet om Lars Åströms alla resor. Har han lärt sej något vettigt som omsätts i praktiken så må vissa extrasvingar vara honom förlåtna. Om inte, inte.

För undrar vi om han såg några biogasbussar därute i världen, såna som han genomdrev ett beslut om i Lund. Det har varit märkvärdigt tyst om dem sen sist.

Lundaliv i övrigt

Vi i VB tycker det är så roligt med en kollega att vi gärna uppmärksammar även andra inlägg i nummer 2 av Lundaliv.

Det kan tex sägas att det är en vacker och vällydande tidning utan störande många annonser (totalt fyra sidor i senaste numret) vilket i och för sej kan vara ekonomiskt besvärande för utgivarna. Man gör det som VB borde ha gjort, nämligen en uppföljning av v-motionen om cykelcentrum vid järnvägsstationen genom ett reportage från den lyckade satsningen i Köpenhamn. I ett annat reportage kritiserar man (indirekt) den privata mark- och husspekulation som gör att inga hantverkare längre har råd att hålla till i stadskärnan.

Man intervjuar stort den sympatiska familjen Lundh som oroar sej för "miljön, trafiken, Öresundsbron". Det kan uppväga de dumma insändarna som vill bygga p-hus på godsmagasinet plats respektive ta bort den fartdämpande förträngningen i Svane-gatan, eller ledaren som säger att om Lund ska fortsätta växa

bör vara lätt. Allt talar för ett ny vänsterregering, men tyvärr ett mycket begränsat valdeltagande.

måste man även planera för ökad biltrafik.

I en liten släng mot VB påstår man att vi var vassare på 1970-talet. Vi skulle kunna kontra med att Lundaliv har en åttitalsprägel som heller inte hör riktigt hemma i det nya och fräscha decenniet. Men det ska vi inte göra utan understryka att vi förenas av vår kärlek till Lund och sanningen, att vi båda har lite knöliga avstavnningar ibland och att även VB stundom har medarbetare som inte kan stava till Claes Göran Jönsson.

Världspremiär i Lund

Ja, en film får sin allra första visning i Lund. Den heter "Tretio år av ensamhet", är gjord av Ragnhild Ek & Henri Alexandre och handlar om Eritreas långa och i princip ensamma befrielsekamp. Det finns ju en hel del eritreanska flyktingar i södra Sverige och det kan vara bra att lära sej något om deras bakgrund.

Kl 16 på lördag sker filmvisningen, i bibliotekets cirkelrum och i Eritreagrupperns regi.

Uttalande inför HYRES-förhandlingarna

Styrelsen för lokala hyresgästföreningen Snödrivan på klostergården gör den 6 november följande uttalande inför årets hyresförhandlingar:

När det gäller de kommunala taxehöjningarna föreslår vi följande åtgärder.

För det första när det gäller renhållningsverkets taxehöjningar på 6% vill vi föreslå att den tages ur kommunens miljöfond, därför att det ligger helt i linje med renhållningsverkets verksamhet. Dessutom skulle detta ligga helt i linje med den kommunala likställighetsprincipen då detta förslag skulle komma alla boende till godo, ex bostadsrättsinnehavare, villaägare och hyresgäster.

För det andra när det gäller övriga taxehöjningar på ex vatten och energi bör LKF stå för dem under 1991 genom att ta dessa merkostnader ur sin vinst, som bör finnas eftersom att en ledamot i Lunds kommunfullmäktige motionerat om att överföra denna vinst till kommunkassan.

Dessa våra förslag skulle kunna vara ett sätt att ge våra boende ett första andrum inför 1991 års orimliga höjningar på allt boende.

Vi vill föreslå att samtliga partier i Lunds kommunfullmäktige beaktar första delen i vårt uttalande, som berör renhållningsverkets taxehöjningar, vid antagandet av budgeten för 1991.

Veckans bild

Det sägs att de höga hyreshöjningarna nästa år kommer att leda till att många lundabor måste byta sig till mindre lägenheter.

Här ser vi Gun Hellsvik (m) i träning inför årsskiftet. Ansvarfulla politiker ska kunna ge ett handtag när medborgarna krisar, tycker hon.

Södra Vebarp, farväl!

Taxeringsnämnden i Södra Vebarp har i likhet med alla sina motsvarigheter landet runt haft sitt sista sammanträde.

Det var ett rätt rutinartat arbetsmöte utan överväldigande uppslutning. Så var det också en ovanlig sammanträdesdag men betingad av att den var taxeringsårets sista, dvs 31 oktober. Därmed kunde man vara säkra på att alla senkomna klagomål hann behandlas.

Två personliga inställelser tog en del av vår tid, men det är ju trevligt att se de skattskyldiga öga mot öga ibland. I ena fallet gjorde vi en snäll tolkning när det gällde sjukdom vilket är helt enligt nämndens praxis. I det andra slog vi ner på onödiga bilresor (för att se till inhägnade hjortar, en hobby på frammarsch) vilket också har varit något av en linje hos oss.

Detta med bilresor har varit ett återkommande ämne ute hos oss, vilket nog har framgått av tidigare vebarpsrapporter här i VB. En allmän iakttagelse är i vilken väldig omfattning som bilens kostnader läggs över på kollektivet av skattebetalare, genom övergenerösa milersättningar, skräddarsydda leasingregler och annat. Det är så många enskilda

som tjänar på detta system att de i princip har blivit politiskt omöjligt att göra något radikalt åt det. Den senaste historien med bilstopporet och extraavdragen för arbetsresor, där vänsterpartiet genom sin företrädare Lars Bäckström spelade en skamlig roll, är bara ett exempel.

Beträffande arbetsresorna har vi genom åren haft en hel del diskussioner om busstidtabeller, gångavstånd och minuter. Distanserna har sällan ifrågasatts. Ett antal stickprovsfrågor ger dock vid handen att färdvägen mellan hem och arbetsplats överdrivs med i *genomsnitt* minst tio procent. Utslaget på hela Södra Vebarp, för att inte tala om hela Sverige, blir det stora pengar.

Med tanke på detta borde det finnas ordentliga rutiner hos granskarna. Men det gör det inte utan grundregeln är att deklarerans uppgifter godtas. Om någon i nämnden ifrågasätter dem utbryter en förvirrad diskussion bland de *bilburna* ledamöterna, som gissar friskt med ledning av vad deras vägmätare visar. Då ska man hålla i minnet att normala vägmätare är inställda så att de visar för lång distans, eftersom de är kopplade till hastighetsmätaren.

Naturligtvis finns det objektiva uppgifter att få fram. Vägverket i Borlänge har en stor databas med avståndet mellan alla vägkorsningar angivet på metern när. Men skattemyndighetens ledning har inte varit intresserad av att ställa ett så självklart redskap till sina funktionärens förfogande.

Detta spörsmål tänker jag nu ta upp i skattemyndigheten i Stora Vebarp dit jag numera har avancerat. Lokalt i Södra Vebarp behöver man inte bry sej mer om den saken. Ordföranden bjöd oss efter mötet på gravöl inne på byns gästgivaregård, och efteråt var det pizza och snaps på miljöpartistens glasveranda. Mycket trivsamt det hela, och inga onödiga partipolitiska motsättningar.

Södra Vebarp tillhör de orter i lundabygden som kanske får spårav, enligt någon av de många aktuella utredningarna. Jag har föresatt mej att åka med på första turen. Om jag återvänder dit dessförinnan är för dagen ovisst.

Gunnar Sandin

Från Täppan

"Har du en trädgård och ett bibliotek fattas dig ingenting", sa romaren Cicero. Idag har jag ledigt från biblioteket, min arbetsplats, och har därför tid att gå ner till trädgårdsloten vid stambanan för att känna efter om det fattas mig något.

Nä, allt är okey: solen skiner, landen är uppgrävda och den leriga spaden står lutad mot ett litet träd. En tunn ishinna ligger över fågelbadet, ty det har varit kallt i natt i Lund.

Min norra SJ-granne, som kommit släntrande över spåren, säger att nu är rättan tid att gräva,

för efter de första minusgraderna är jorden som enklast att bearbeta. Jag har alltså förivrat mig och grävt i förtid!

Så då får jag sätta mig på den murkna redskapslådan, kisa mot solen, rulla tummarna och se tågen gå förbi. Bakom mig, på andra sidan stängslet, låter det som om en igelkott krafsade bland löven, men det är bara sambon som gräver i rabatterna. Växter flyttas, buskar beskärs och lökar (bl a tre sorters krokus) planteras till våren. Det nästan igenvuxna jordgubbslandet måste i hög grad rensas.

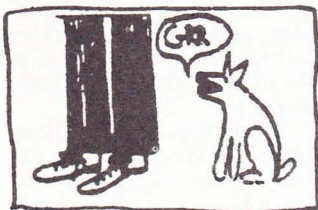
Sambon, som ju hamnat i vänsterpartiets kvinnopolitiska utskott på riksplaneln, har beslutat sig för att prioritera kvinnligt runda former i täppan, bl a örtodlingen och nya syrenbersån blir runda. Det är en ganska bra idé, tycker även jag, för visst behövs det någon motvikt mot allt uppstickande i en trädgård!

Apropå igelkott så hörde jag i TV-programmet "Mitti naturen" att det finns en allmän regel för hur man ska bete sig om man vill hjälpa igelkottar och andra ide-sökande djur, och det är att man ska vara lite slarvig och lämna efter sig lövhögar, burkar och annat mojs som djur kan bygga bo i.

Jag tror att jag tar till mig det rådet. Vad gör man inte för djuren?

Finn

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

KORVEN är godare i EG

Vänsterpartiets politik när det gäller höga hyror och svensk anslutning till EG är väl känd: emot båda. Detta har nyligen auktoritativt fastslagits här i VB. Ska det opponeras så måste det ske i kåseriets oansvariga form.

Sten Henriksson brukar köpa sin korv i EG. Jag vet, för han har bjudit mej flera gånger. Det är en god korv, kompakt, välrökt och välkryddad och efter vad jag förstår gjord av goda råvaror. Sådan korv görs inte i Sverige (utom möjligen av invandrare i någon liten källarlokal) och det är därför som Sten gör sej besväret att skaffa den i EG, varmed här inte menas Danmark.

Nu säger nog Sten och andra att den nationella korvkulturen inte har ett dugg med EG att göra. Han har fel. Hur kan jag inte riktigt formulera men jag känner det på mej, och känslor ska man inte förakta. Det är väl med mej som med SSU-arna, som ju har bytt fot och blivit EG-vänner med hänvisning till att man tillhör en tågloffargeneration som känner sej hemma i Europa. Och Europa, det är ju framöver i princip EG, nu när alla möjligheter till samlade alternativ har fallit samman.

Vad gäller bostäder och hyror är det en tankeväckande statistik att svenskarna har en så extremt hög utrymmesstandard, i lägenheter och inte minst i villor. Titta på ett nybyggt villaområde i de östra kommundelarna: mycket få hus har mindre än sex rum och många har fler, och de bebos på sin höjd av mamma, pappa och två barn.

Ute i EG (särskilt de södra delarna) har folk inte så stora bostäder. Detta driver ut dem på gator och offentliga lokaler, precis som svenskarna förr inte stod ut därhemma utan gick ut och var sociala. Ingen tvekan om att detta leder till mer levande städer och ett rikare liv för individen. Inte minst barnen: förr lekte de ute tillsammans på kvällarna, nu sitter de var och en för sej hemma och tittar på video.

Varför finns inte Eritreanytt på Lunds stadsbibliotek?

Frågan ställs i VB nr 33 av Gunnar Stensson. Att svara på den faller sig lätt: det har helt enkelt inte nått fram något inköpsförslag till tidskriftsavdelningen.

Alla inköpsförslag på tidskrifter som lämnas till personalen tas upp till diskussion. Vi är tack samma för förslag från våra besökare, i synnerhet när det gäller områden där vi har svårare att bedöma materialet, t ex tidskrifter på utomeuropeiska språk. Därför samarbetar vi gärna och ofta med intresserade förslagsställare.

När nu inköpsförslaget om Eritreanytt äntligen nått fram till oss på detta ovanliga sätt – alla sätt är bra utom de tråkiga – kan jag glädja dig, Gunnar Stensson, och övriga intresserade med att Eritreanytt kommer att finnas på Lunds stadsbibliotek från och med nästa år. Kanske är du också intresserad av att veta att vi från 1991 också kommer att prenumerera på Horn of Africa Bulletin, även det ett tips från en av våra besökare.

Elisabeth Holmberg
 tf tidskriftsansvarig

ANC i Lund

Seroza Adams från ANCs kvinnoorganisation besöker Lund och talar om kvinnornas kamp och det pågående våldet tisdag 13.11 kl 19.30 på Mikaelssalen, Kraftstorg 12 A. Arrangörer är Afrika-gruppen och Studentprästerna. Sånggruppen Svart och vitt medverkar och tolk finns.

En hyreshöjning som reducerar överkonsumtionen av bostadsyta har alltså sina poänger.

Grr

Per-Håkan vann

De tre små pastellfärgade hus i Tomegapsgatan som ägs av boktryckare Per-Håkan Ohlsson (m) var länge en symbol för rivningsraseriet (som termen löd) i Lund. Högst enkla och föga märkliga var för sej men intressanta och trivsamma som grupp och ett viktigt inslag i Kulturkvadrantens gatumiljöer. Genom en tidig insats hade kunnat rustas upp och bli mygga bostäder, men ägaren vägrade bestämt. Borgerliga opinionsbildare som Jan Mårtensson på Sydsvenskan var bekymrade över Ohlssons envishet som riskerade att stöta över

kulturkonservativa stadsmiljö-vänner till det radikala lägret.

Kommunen kunde utfärda rivningsförbud men intemer. Per-Håkan Ohlsson har Tidens Tand som sin bundsförvant. Nu har det gått svamp i husen och inte ens gatufasaderna går att rädda som ett projekt gick ut på.

Kan kommunen skaffa sej maktmedel för att hindra en upprensning på andra håll i stan? Frågan diskuteras just nu men vi tillåter oss en behärskad pessimism. Tidsandan är inte precis för inskränkningar i den privata äganderätten.

MÖTE MÖTE MÖTE MÖTE

VIF. Lö 10.11 kl 15-17 träning på Lerbäcksskolan.
 RÖDA KAPELLET. Sö 10.11 kl 18.45 rep på Kapellsal'n. Nu gäller tågprogrammet inför den 1.12. Notera att detta sönderfaller i tre delar: gång, perrong och inne (godsmagasinet), varav den första är den minsta.
 HANNAS FLÄKT. Sö 10.11 rep på Palaestra: 16.30-17.30 brasilianska rytmer, 17.30-18.30 Birgit. Ti 13.11 kl 19.30 öppet möte hemma hos Kristina L, Måsvägen 4 B.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Jonas Olofsson och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.